

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/928/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213201264
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213201264.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: D. podnik U., a.s., IČO: XX XXX XXX, U., K. 1, zastúpeného JUDr. T. X., advokátom Advokátskej kancelárie P.-X. & R., Q.. A. U. X - O U. proti odporcovi: H. M., naposledy bytom R. XXX/XX, I., zastúpený opatrovníčkou JUDr. J. X., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 01. októbra 2013, č.k. 6C/96/2013-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a nahradiť trovy konania vo výške 28,22 Eur (z toho 16,50 Eur ako náhradu zaplateného súdneho poplatku a 11,72 Eur z titulu náhrady trov právneho zastúpenia), k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Návrhom podaným dňa 19.03.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 50,70 Eur a trovy konania. V skrátanom konaní súd prvého stupňa vydal dňa 08.04.2013 platobný rozkaz, ktorý bol zrušený uznesením zo dňa 22.08.2013, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk. Súdu sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu, preto mu súd uznesením zo dňa 22.08.2013 ustanovil opatrovníčku pre toto konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 29 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ide o drobný spor, súd konal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a konštatoval, že odporca dňa 23.04.2012 cestoval v Bratislave linkou č. 95 mestskej hromadnej dopravy. Pri kontrole revízorom sa nepreukázal platným cestovným lístkom ani iným platným cestovným dokladom. Na základe tejto skutočnosti revízor spísal záznam - hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť postih vo výške 50 Eur a cenu cestovného lístka v sume 0,70 Eur, ktorú však odporca nezaplatil na mieste a neurobil tak ani po dodatočnej písomnej výzve navrhovateľa. Právne poukázal na § 760, § 772 Obč. zákonníka v spojení so zákonom č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave. Dospel k záveru, že odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľom uplatňovanú sumu, a to v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Odporca cestoval bez cestovného lístka, preto bol povinný zaplatiť navrhovateľovi cestovné vo výške 0,70 Eur a postih (sankčnú úhradu) vo výške 50 Eur. Súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi celkovo sumu 50,70 Eur. Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Keďže v tomto prípade ide o drobný spor, súd priznal navrhovateľovi v plnej výške len nárok na úhradu zaplateného súdneho poplatku (16,50 eur). Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, súd zistil, že v tomto konaní ide o formulárovú žalobu (t. j. žalobu s

rovnakým obsahom, kde sa prakticky mení len meno cestujúceho a dátum jazdy) a takýchto žalôb podal navrhovateľ zastúpený tým istým právnym zástupcom len na tunajšom súde niekoľko, preto súd rozhodol trovy právneho zastúpenia primerane znížiť, a to na úroveň 20 % zo sumy, na ktorú by mal právny zástupca navrhovateľa nárok - teda z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a podanie návrhu na súd - 2 x 16,60 Eur + 2 x paušálna náhrada nákladov po 7,81 Eur + DPH 20 %), t. j. 20 % zo sumy 58,58 Eur = 11,72 Eur. Súd nepriznal náhradu trov za navrhovateľom uplatnený úkon právnej služby - pokus o zmier, keďže v tomto prípade nejde o náklady súvisiace priamo so súdnym konaním, preto ich nemožno uplatniť ako trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol nesprávne o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. V zmysle dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. , ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p. môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania, a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zapltenie istiny vo výške 50,70 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1 000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 Eur, z čoho zapltený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 Eur. V pomere k predmetu konania 50,70 Eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplteného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.